

متن پرسش

با عرض سلام محضر سیدنا الاستاد! بنده با صحبت‌هایتان در جلسه تفسیر این هفته راجع به برداشت از دین و گشودگی با دیگران همراهم اما بالاخره بعضی احادیث برای من سوال برانگیز بوده؛ مثلا در همین کتاب ثواب الاعمال و عقاب الاعمال شیخ صدوق آنچنان صورت برزخی برخی گناهان مثل نگاه به نامحرم و شوخی با نامحرم و هر که یک تار مویش بیرون باشد و ... در حدیث آورده شده که ناخودآگاه هر که در جامعه این کار را می کند کانه مقامش را در جهنم می بینی؛ یا مثلا شما به شوخی مطرح کردید چه بیکاری بوده فردی که ثابت کرده افرادی که ریششان را می زنند فاسق اند اما سوال من اینه مگر اینها در اسلام مساله نیست و اسلام مرز خود را در این موارد روشن نکرده پس تغافل یا سعه چه معنایی می دهد؟! و بالاخره اینها فسق هست یا نه؟! متشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد خود افراد، وظیفه‌ی آنها همان است که بالاخره باید مواظب اعمال خود باشند. ولی در رابطه‌ی وظیفه‌ی ما نسبت به افراد، بیشتر باید حمل بر صحت کرد. موفق باشید